

ISSN 2076–1554

Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

ВГО Українська академія наук

Тілея
Науковий вісник
збірник наукових праць

- *Історичні науки*
- *Філософські науки*
- *Політичні науки*

Випуск 113 (№ 10)

Київ – 2016

Збірник засновано 2004 року. Вихід з друку – щомісячно**Фахове видання**

з філософських, політичних наук затверджено наказом Міністерства освіти і науки України № 747 від 13 липня 2015 р., з історичних наук наказом МОН України № 1328 від 21 грудня 2015 р. (перереєстрація)

Свідцтво про державну реєстрацію (перереєстрацію) друкованого засобу масової інформації: серія КВ № 19946 – 9746 ПР від 31 травня 2013 року

Друкується за рішенням:

Вченої ради Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова (протокол № 2 від 26 вересня 2016 р.); Президії ВГО Української Академії Наук (протокол № 16-09-26 від 26 вересня 2016 р.)

Збірник входить до міжнародної індексації

EBSCO Publishing, Inc. (USA); SIS (Scientific Indexing Services) (USA); EBSCO InfoBase Index (Індія); РИНЦ (Росія)

Рецензенти:

Панчук М. І., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ)
Степико М. Т., д-р філос. наук, проф. (Україна, Київ)
Онисьченко І. Г., д-р політ. наук, проф. (Україна, Київ)

Шеф-редактор:

Андрушенко В. П.,
 д-р філос. наук, проф., член – кор. НАН України,
 акад. НАПН України
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Головний редактор:

Вашкевич В. М.,
 д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Співредактори:

Акопян В. Г.,
 д-р філос. наук, ст. н. с.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Кивлюк О. П., д-р філос. наук, ст. н. с.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Муляр В. І.,
 д-р філос. наук, проф. (Україна, Житомир)
Предборська І. М.,
 д-р філос. наук, проф. (Україна, Київ)

Відповідальний секретар:

Халамендик В. Б.,
 д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Редакційна рада:

Андрушенко В. П., д-р філос. наук, проф.,
 член – кор. НАН України, акад. НАПН України
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Вашкевич В. М., д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Євтух В. Б., д-р іст. наук, проф.,
 член – кор. НАН України
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Зеленков А. І., д-р філос. наук, проф. (Білорусь, Мінськ)
Колесник В. Ф., д-р іст. наук, проф., член – кор. НАН України
 (Україна, Київ)
Мирзаханян Р., д-р іст. наук, проф. (Вірменія, Єреван)
Михальченко М. І., д-р філос. наук, проф., член – кор. НАН України
 (Україна, Київ)
Рафальський О. О., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ)
Солдатенко В. Ф., д-р іст. наук, проф., член – кор. НАН України
 (Україна, Київ)

Редакційна колегія:**З історичних наук:**

Войцехівська І. Н., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ)
Дробот І. І., д-р іст. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

Журба М. А., д-р іст. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Лазько Г. Г., д-р іст. наук, проф. (Білорусь, Гомель)
Лисак В. Ф., д-р іст. наук, проф. (Україна, Маріуполь)
Михайлюк В. П., д-р іст. наук, проф. (Україна, Вінниця)
Стоян Т. А., д-р іст. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Чернега Л. М., д-р іст. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Шаповал Ю. І., д-р іст. наук, проф. (Україна, Київ)

З філософських наук:

Абасов А. С., д-р філос. наук, професор (Азербайджан, Баку)
Базалук О. О., д-р філос. наук, проф. (Україна, Київ)
Бех В. П., д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Воронкова В. Г., д-р філос. наук, проф. (Україна, Запоріжжя)
Герасимова Е. М., д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Гарбар Г. А., д-р філос. наук, проф. (Україна, Миколаїв)
Жадько В. О., д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Жижко Т. А., д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Купепал С. В., д-р філос. наук, проф. (Україна, Полтава)
Миколайчук А., д-р хабілітований, проф. (Польща, Познань)
Онисько О. Ф., д-р техн. наук, проф. (Україна, Київ)
Свириденко Д. Б., д-р філос. наук, доц.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Тецлав С., д-р філос. наук, проф. (Польща, Бидгощ)
Уваркіна О. В., д-р філос. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Яшанов С. М., д-р пед. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)

З політичних наук:

Андрусишин Б. І., д-р іст. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Бабкіна О. В., д-р політ. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Балабанов К. В., д-р політ. наук, проф. (Україна, Маріуполь)
Варзар І. М., д-р політ. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Войналович В. А., д-р політ. наук, проф. (Україна, Київ)
Іванов М. С., д-р політ. наук, проф. (Україна, Миколаїв)
Кізіма С. А., д-р політ. наук, проф. (Білорусь, Мінськ)
Котигоренко В. О., д-р політ. наук, проф. (Україна, Київ)
Крась І., д-р хабілітований, проф. (Польща, Ченстохов)
Лапина С. В., д-р соц. наук, проф. (Білорусь, Мінськ)
Максаренко Л. Л., д-р пед. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Остапенко М. А., д-р політ. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Римаренко С. Ю., д-р політ. наук, проф. (Україна, Київ)
Савельєв В. Л., д-р іст. наук, проф.
 (Україна, Київ, НПУ ім. М. П. Драгоманова)
Срогошу Т., д-р хабілітований, проф. (Польща, Ченстохов)

Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць / Гол. ред. В. М. Вашкевич. – К. : «Видавництво «Гілея», 2016. – Вип. 113 (10). – 452 с.

Концепція збірника базується на багатоплановому науковому висвітленні проблем інформаційної цивілізації, що формується. Основні рубрики охоплюють галузі історичних, філософських та політичних наук. Розрахований на фахівців гуманітарних та соціально-політичних наук.

ISSN 2076-1554

Natsional'nyy pedahohichnyy universytet
imeni M. P. Drahomanova

VHO Ukrayins'ka Akademiya Nauk

Hileya

*naukovyy visnyk
zbirnyk naukovykh prats'*

- *Istorychni nauky*
- *Filosofs'ki nauky*
- *Politychni nauky*

Vypusk 113 (№ 10)

Kyyiv – 2016

Zbirnyk zasnovano 2004 roku. Vykhid z druku – shchomisyachno**FAKHOVE VYDANNYA**

z filososf'kykh, politychnykh nauk zatverdzheno nakazom Ministerstva osvity i nauky Ukrainy
№ 747 vid 13 lypnya 2015 r., z *istorychnykh nauk nakazom MON Ukrainy № 1328 vid 21 hrudnya 2015 r. (nepepecmpauia)*

Svidotstvo pro derzhavnu reyestratsiyu (pereyestratsiyu) drukovanoho zasobu
masovoyi informatsiyi: seriya KV № 19946 – 9746 PR vid 31 travnya 2013 roku

Drukuyet'sya za rishennyam:

Vchenoyi rady Natsional'noho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova
(protokol № 2 vid 26 veresnya 2016 r.); Prezydiyi VHO Ukrainy's'koyi Akademiyi Nauk (protokol № 16-09-26 vid 26 veresnya 2016 r.)

Zbirnyk vkhodyt' do mizhnarodnoyi indeksatsiyi

EBSCO Publishing, Inc. (USA); SIS (Scientific Indexing Services) (USA); EBSCO InfoBase Index (Indyya); RYNTs (Rosiya)

Retsenzenty:

Panchuk M. I., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Stepyko M. T., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Onyshchenko I. H., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)

Laz'ko H. H., d-r ist. nauk, prof. (Bilorus', Homel')
Lysak V. F., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Mariupol')
Mykhaylyuk V. P., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Vinnytsya)
Stoyan T. A., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Cherheha L. M., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Shapoval Yu. I., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)

Shef – redaktor:

Andrushchenko V. P., d-r fil. nauk, prof., chlen–kor. NAN Ukrainy, akad. NAPN Ukrainy (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)

Holovnyy redaktor:

Vashkevych V. M., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)

Spivredaktory:

Akopyan V. H., d-r fil. nauk, st.n.s. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Kyvlyuk O. P., d-r fil. nauk, st.n.s. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Mulyar V. I., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Zhytomyr)
Predbors'ka I. M., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)

Vidpovidal'nyy sekretar:

Khalamendyk V. B., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)

Redaktsiyna rada:

Andrushchenko V. P., d-r fil. nauk, prof., chlen–kor. NAN Ukrainy, akad. NAPN Ukrainy (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Vashkevych V. M., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Yevtukh V. B., d-r ist. nauk, prof., chlen–kor. NAN Ukrainy (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Zelenkov A. I., d-r fil. nauk, prof. (Bilorus', Mins'k)
Kolesnyk V. F., d-r ist. nauk, prof., chlen–kor. NAN Ukrainy (Ukrayina, Kyiv)
Myrzakhanyan R., d-r ist. nauk, prof. (Armeniya, Yerevan)
Mykhal'chenko M. I., d-r fil. nauk, prof., chlen–kor. NAN Ukrainy (Ukrayina, Kyiv)
Rafal's'kyy O. O., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Soldatenko V. F., d-r ist. nauk, prof., chlen–kor. NAN Ukrainy (Ukrayina, Kyiv)

Redaktsiyna kolehiya:**Z istorychnykh nauk:**

Voytsekhivs'ka I. N., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Drobot I. I., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Zhurba M. A., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)

Z filososf'kykh nauk:

Abasov A. S., d-r fil. nauk, profesor (Azerbaydzhan, Baku)
Bazaluk O. O., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Bekh V. P., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Voronkova V. H., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Zaporizhzhya)
Harbar H. A., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Mykolayiv)
Herasyimova E. M., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Zhad'ko V. O., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Zhyzhko T. A., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Kutsepal S. V., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Poltava)
Mykolaychak A., d-r khabilitovanyy, prof. (Pol'shcha, Poznan')
Onipko O. F., d-r tekhn. nauk, profesor (Ukrayina, Kyiv)
Svyrydenko D. B., d-r fil. nauk, dots. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Tetslav S., d-r fil. nauk, prof. (Pol'shcha, Bydzhoshch)
Uvarkina O. V., d-r fil. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Yashanov S. M., d-r ped. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)

Z politychnykh nauk:

Andrusyshyn B. I., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Babkina O. V., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Balabanov K. V., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Mariupol')
Varzar I. M., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Voynalovych V. A., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Ivanov M. S., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Mykolayiv)
Kizima S. A., d-r polit. nauk, prof. (Bilorus', Mins'k)
Kotyhorenko V. O., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Kras' I., d-r khabilitovanyy, prof. (Pol'shcha, Chenstokhov)
Lapyna S. V., d-r sots. nauk, prof. (Bilorus', Mins'k)
Makarenko L. L., d-r ped. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Ostapenko M. A., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Rymarenko S. Yu., d-r polit. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv)
Savyel'yev V. L., d-r ist. nauk, prof. (Ukrayina, Kyiv, NPU im. M. P. Drahomanova)
Srohoshu T., d-r khabilitovanyy, prof. (Pol'shcha, Chenstokhov)

Hileya: naukovy visnyk. Zbirnyk naukovykh prats' / Hol. red. V. M. Vashkevych. – K. : «Vydavnytstvo «Hileya», 2016. – Vyp. 113 (10). – 452 s.

Kontseptsiya zbirnyka bazuyet'sya na bahatoplanovomu naukovomu vysvitleni problem informatsiyoi tsyvilizatsiyi, shcho formuyet'sya. Osnovni rubryky okhopyuyut' haluzi istorychnykh, filososf'kykh ta politychnykh nauk. Rozrakhovanyy na fakhivtsiv humanitarnykh ta sotsial'no–politychnykh nauk.

Полицук Н. В., кандидат технічних наук, доцент,
Ровенський державний гуманітарний університет
(Україна, Ровно), ptv202@ukr.net

Взаємообумовленість революційного і духовного росту общества в епоху інформаційно-високотехнологічного прогреса

Автор аналізує процес становлення інформаційно-високотехнологічного науко-технічного прогреса (ІВТ НТП) в епоху революційної форми. В статті на основі нинішнього стану ІВТ НТП вказано можливе напромлення розвитку ближачішого будучого (XXI і послуючих ст.) човеческої цивілізації, роль і место човечка в Мирозданні в контексті інтенсивного розвитку ІВТ НТП.

Обосновано, что развитие науки и техники, а также использования их возможностей должны всегда подчиняться главной цели – духовному и социальному прогрессу человечества, сохранению его экологических и климатических перспектив. Все достижения ИВТ НТП должны цивилизованно применяться на пользу человечеству в решении глобальных экономических, экологических, климатических, энергетических, продовольственных, медицинских и других проблем. Но такая перспектива возможна, когда кардинально улучшится «технология» мышления, его одухотворение и антропокосмизация и такое новое мышление обязательно должно стать общим требованием жизни, то есть научно-философско-антропокосмическая культура умственного труда должно стать массовой. Только в таком случае будущее информационно-высокотехнологичное, антропокосмически-духовное, ноосферное общество будет обществом беспредельным и сформируется как период всеобщего мира и благоденствия, затем перейдет в высокоразвитую антропокосмическую ИВТ цивилизацию (АК ИВТЦ), а человек разумный трансформируется в человека высокодуховного, космически-экзопланетного (КЭП).

В статье приведены этапы революционного и духовного развития человеческой цивилизации в эпоху ИВТ НТП. Показано, что только в единстве совершенного разума и высокой (божественной М. Бердяевым) духовности человечества возможно практически вечное существование человеческого общества в виде КЭП цивилизации.

Ключевые слова: наука, техника, разум, духовность, цивилизация, інформаційно-високотехнологічний науко-технічний прогрес, антропокосмизм, космически-экзопланетный.

* * *

УДК 101:161.22

Ковальчук Н. Д.,
доктор філософських наук, професор,
професор кафедри філософії,
Київський університет ім. Бориса Грінченка
(Україна, Київ), n.kovalchuk@kubg.edu.ua

Київ– другий Єрусалим

Мета роботи: створити концепцію нового бачення міфологеми «Єрусалим» в контексті Київської культури. Методологією дослідження є порівняльний метод, який дозволяє провести певні паралелі між Єрусалимом та Києвом. Таким чином створення авторської моделі Києва в контексті аналізу паралелей між Єрусалимом та Києвом як двома священними градами приводить нас до висновку. Спасенна роль Єрусалима визначається тим, що тут спливало життя Ісуса Христа і апостолів, розгортались основні події Старого і Нового Заповіту. У той час як Київ – другий Єрусалим є втіленням вищої розумної ойкумени, тобто софійності. Доведено, що свята Софія Київська як центр святого міста і символ небесного Єрусалиму має загальні риси з храмом Єрусалима.

Ключові слова: Єрусалим, другий Єрусалим, Київ, храм святої Софії Київської, храм Єрусалима.

Проблема світових міст є актуальною в контексті сучасних глобалізаційних процесів, на тлі яких надзвичайно важливою виступає національна проблематика суверенних держав. Інтеграційне формоутворення в сфері комунікаційно-інформативного і економіко-технологічного процесів не стосується незмінного статусу архетипічної бази національних культур, до яких відносяться і світові міста. Адже, кожне світове місце виникає на перетині історичних часів і культур та маніфестує ті універсальні цінності, які були закладені в історичні часи, які вічність закарбувала на фасаді цих міст, як вагомий чинник розвитку національних культур.

Історіографія культурологічного аналізу світового міста не має поки що потужної традиції наукового

дослідження, але в роботах вітчизняних дослідників віддзеркалюються деякі аспекти дослідження цієї проблеми. Так, М. Бахтін у своїх працях відтворив карнавальні та літургійні традиції міст; С. С. Аверінцев розглянув в контексті Софії Київської центровану структуру давньоруського міста; Ю. М. Лотман провів семіотичний аналіз образів Москви і Санкт-Петербурга в російській культурі; С. Б. Кримський розглянув сутність Києва крізь призму архетипів української культури. Дослідженню формуванню міста у середньовічній культурі присвячені наукові розвідки Жака Гоффа. Російський історик В. Соловйов наголосив на особливому значенні «корабля» в культурі міста доби Київської Русі. Він розглянув цей образ у зв'язку з крейсеруванням давньоруської культури у сферах різних культур, яке супроводжувало формування давньоруської духовної самобутності.

Метою даної статті є аналіз Києва в контексті міфологеми «Другий Єрусалим». Для досягнення цієї мети потрібно розв'язати наступні завдання. 1. провести паралелі між Єрусалимом та Києвом як двома священними градами; 2. провести порівняльний аналіз між храмом Соломона в Єрусалимі та Софією Київською.

В IV ст. після Р. Х., Єрусалим перетворюється на Святе Місто – духовну столицю і центр притягання для всьоххристиянського світу. Спасенна роль Єрусалима визначалась тим, щотут спливало життя Ісуса Христа і апостолів, розгортались основні події Старого і Нового Заповіту. Велике есхатологічне майбутнє міста провіщують Книги Псалмів, Приповістей Соломонових та Пророки. Єрусалим символізував для усіх християн місце зустрічі людини з Богом. Містична ідея Єрусалиму повсталала з рефлексії над текстами Старого Завіту й, певною мірою, внаслідок континуації іудейської апокаліптики. Через цю «Єрусалим» є особливою міфологемою. Це не тільки і не стільки місто в Палестині, алей всяка віруюча душа; Царство Небесне – Вишній Єрусалим й, зрештою, тріумфуюча Церква. Відтак, Єрусалимодвічно сприймався у своїй містичній двоїстості земного і небесного, як втілення Церкви і раю й, власне, як джерело святості.

Київ, як столиця Русі, виступає не тільки як ведучий політичний, економічний, церковний центр, а і як втілення вищої розумної ойкумени, як втілення софійності в матеріально-просторовому середовищі міста». Зрозуміло, що столиця має символізувати мудрість, виконувати функцію мудрої голови. М.Ю. Брайчевський в своїх дослідженнях зазначає, що доісторичні поселення на території Києва вже на межі ер мали семантику верховенства, бо мали назву Сар. «Сар» в осетинській мові означає «голова». Костянтин Багрянородний вже в середині десятого віку назвав київську фортецю (очевидно – на Замковому пагорбі) «Самбадас», в чому з точки зору вищезгаданого вченого, можемо вбачати його викривлену стародавню місцеву (сармато-аланського коріння) назву «Сарбатас» [3, с. 101–102].

Сакральна топографія й космогонічна сутність Києва–Нового Єрусалима – визначала основні ідеї містобудування та архітектурно-художнього оздоблення міста. Це створює зримий образ святого міста. Київ в очах митрополита Іларіона постає сповненим величчю, царственю гідністю й осяяним світлом Господнього благословення.

У світогляді середньовіччя, упорядкований і замкнений простір міста, організовувався біля храмів. Місто ніби є простором храму, храм виступає центром міста, а обидва – суть образи одного і того ж ідеалу – Небесного Єрусалиму. В. Лазарев зазначає: «Кам'яне місто серед безкінечного і ще не обжитого, ворожнечого степу – це зовсім не те, що кам'яна будова посеред густо населеної місцевості. В 1036 році незадовго до забудови святої Софії, зі степу прийшли орди печенігів й обложили Київ».

Митрополит Іларіон у своєму «Слові про закон і благодать» зіставляє святу Софію з храмом Єрусалима, який є центром святого міста і символом небесного Єрусалиму. Ця ідея нового Єрусалиму простежується у архітектурному рішенні собору, в основі якої лежить символічний образ Града Божого як упорядкованого Богом космосу. В середньовічній ментальності існувало уявлення про те, що світотворення має релігійно-філософський сенс, в якому числі, як основа світобудови, має сакральний і таємничий сенс. Про це читаємо у посланні святого апостола Павла до ефесян, де він говорить про таємницю створення церкви: «Мені, найменшому з усіх святих, дано благодать цю – благовістити язичникам недосліджуване багатство Христове і відкрити всім, у чому полягає будівництво таємниці, споконвіку утаєної в Бозі... щоб ви, вкорінені й утверджені в любові, могли зрозуміти з усіма святими, що є ширина, і довжина, і глибина, і висота... (Еф. 3,8–9,18)».

Порівняння з Єрусалимом позначалось і на деяких рисах Київської архітектури, в якій візантійська традиція переосмислюється в напрямі близькосхідних аналогій. Прикладом може бути зіставлення Золотих Воріт Єрусалима і Золотих Воріт Києва. Золоті Ворота в Єрусалимі відмічають подію в'їзду Христа у місто. Тому ці ворота були закладені мусульманами, щоб уникнути вторинного в'їзду в Єрусалим Месії. Золоті Ворота Києва знаменують Благовіщення – появу Христа у світі. Отже виходить, що якщо єрусалимці зачиняють ворота перед Богом іншої релігії, то кияни навпаки будують урочистий шлях для входження благодаті у свою столицю.

Софія Київська як головний храм Києва в добу Середньовіччя є одною з святинь українського народу. «Премудрість побудувала собі будинок» – такими словами починається відома дев'ята глава Книги приповістей. Будинок – завжди образ упорядкованого світу, який протистоїть хаосу і дисгармонії. Премудрість збирає міста земного устрою в сакральну державу, бо держава теж є її будинок. Тому переживання розквіту держави і градобудівництва відбувається як здійснення задуму Божого, як поява «граду Божого на Землі». В своїй книзі «Софія–Логос» Сергій Аверінцев зазначає: «Російська державність після хрещення Русі одержує можливість усвідомити себе і укоренити себе в системі космічного характеру» [2, с. 229]. З премудрістю священна держава Київської Русі ніяк не нижча грецької священної держави.

Як зазначає Н. М. Никитенко ідея нового Єрусалиму втілена і в інтер'єрі Софії [4, с. 191–193]. Саме сакральне число 12, яке є символом горнього Єрусалиму, архітектура собору репрезентує у цілому ряді варіацій. Це і 12 хрещатих стовпів центрального ядра храму, які нагадують 12 основ Небесного Града, 12 арокних проїомів центральних аркад асоціюються з 12 брамами Єрусалима.

Але самим важливим є те, що число 12 читається у основних розмірах храму – це число 12 футів або 3,75 м.

Розміри 12х12 футів мають більшість просторових ячій, з яких складається планова структура собору. 12 футам дорівнює внутрішній радіус центральної апсиди. Та сама величина є в основі конструктивної системи перекриття будови на трьох вертикальних рівнях: в п'ятах арок нижнього ярусу, під хорами на рівні підлоги і в п'ятах малих арок над хорами.

Відповідно число 12 лежить в основі горизонтальних і вертикальних поділів собору. Відповідає новозавітному Єрусалиму і пропорційне співвідношення головних величин центрального ядра храму, якому надавалось сакральне значення: у Граду Божого довжина, широта і висота рівні – це 29 м або приблизно 94 грецьких фута.

Таким чином, центральний п'ятикутний об'єм Київської Софії має кубічну форму. Таку ж форму мало Святе святих Єрусалимського храму, який був збудований по типу Мойсеевої скинії Заповіту. За словами апостола Павла, Христос «прийшов із більшою і досконалішою скинією [Свр. 9, 11]», яку він освятив своєю кров'ю.

Оскільки храм Соломона є образ Єрусалима як Церкви, в символіці архітектурних форм св. Софії переплітаються поняття Священного Граду (Раю), храму (сакральної споруди) і Церкви (громади вірних), що є відмінною рисою текстів Святого Письма. Саме тому архітектура собору відтворює не тільки числову символіку Небесного Храму, але й його розміри, оскільки є сакральними величинами, які освячені авторитетом новозавітного Одкровення.

Так, ширина фасадів собору (55 м) відповідає довжині нового Єрусалима (144 лікті, довжина ліктя дорівнює 38,18 см) [5, с. 84]. З цієї величиною не випадково зв'язана ширина будови: вона орієнтована по двом головним фасадам – східному і західному. Останній, з центральним входом і вежами, сприймається як міська стіна з вежами і головними брамами Небесного Єрусалиму.

Число плит – 12 також відповідає концепції нового Єрусалиму. Тут можна погодитись з викладеною в літературі гіпотезою про зв'язок кількості плит з поділом християнського календаря на 12 місяців [6, с. 123]. Але, можливо, можна сказати, що 12 плит, які обрамляють сакральну зону храму, символізують древо життя. Воно росте по боках вулиці Божого Граду і дає кожний місяць свій плід. В архітектурному соборі святої Софії Київської ідея нового Єрусалиму безпосередньо пов'язана з дійсністю того часу. Річ у тім, що церква, як літургійна громада віруючих, усвідомлює себе як Царство Боже, створене на землі. Про це пише Святе Письмо: «...побачив святе місто Єрусалим, новий, що сховався від Бога і неба, приготовлений, як наречена, прикрашена для чоловіка свого (Откр. 21,1)». Таким чином, тут святий Новий Єрусалим ототожнюється з церквою, що втілюється в архітектурі собору в числі 12, яке символізує загальну церкву, затверджену дванадцятьма апостолами. Звідси можна сказати, що будова святої Софії була зразком церкви, тобто християнської спільноти, яка втілювала в собі ідеальну християнську державу. Архітектурний образ святої Софії відбив ідею єдності, дуже важливої в період об'єднання східнослов'янських племен в єдину державу за часів правління Володимира. Цікавий той факт, що багато разів повторений в архітектурі собору символ Нового Єрусалиму, в літературі часів Київської Русі пов'язаний з ім'ям хрестителя Київської Русі. Цим числом зумовлена кількість слов'янських племен, які Володимир об'єднав в єдину державу. Магічне значення, яке надавалось у

середньовіччі числу, дозволяє припустити, що в цьому числі розглядалась не просто міра рахунку, а прояв вищого промислу в історичній долі Київської держави. Наприклад, кількість слов'янських племен асоціювалась з кількістю колін Ізраїлевих, які, як і в Святому Письмі, очолювались князями і старійшинами та були об'єднані однією вірою.

Храм святої Софії Київської, збудований у 1037 році, є святішим паладіумом Київської Русі. Літургійна будова храму, передусім, пов'язана з фігурою Богородиці Оранти, яка розміщена посередині храму і образ якої визначає сутність всього інтер'єру. Традиційний жест Оранти, який має свій початок в ранньохристиянському мистецтві – підняті до рівня голови руки – є жестом молитви. Щоб зрозуміти сенс цього жесту Оранти, необхідно згадати відоме місце в Біблії. Згідно Книги Вихід, під час тяжкої битви ізраїльтян з єгиптянами, Мойсей підняв руки в молитві за свій народ. До тих пір, поки він тримав зусиллям волі руки піднятими, отримували перемогу ізраїльтяни, а коли руки Мойсея опускалися – перемогу отримували вороги (Вих, 17,11–12). У світі цього епізоду стає зрозумілим, що Оранта – це теургічна сила, яка має знищити видимих і невидимих ворогів міста. Оранта стає воїном заступником, бо вона, як і Мойсей, бере на себе функцію захисту свого народу. Дух воїна Оранти виявляється в пропорціях. В. Лазарев зазначає відносно цього наступне: «Фігура Оранти коротка і приземлива. Голова (0,90 м) складає лише одну шосту частину фігури. Нижня частина останньої – (2,80 м) непропорційно коротка по відношенню до розмірів голови (1:3). Якщо б майстер урахував перспективне скорочення, то він мав би видовжувати саме нижню частину фігури, чого він як раз і не зробив. Тому і лається такою короткою і великою головою, що і налає їй трохи архаїчного характеру [1, с. 22].

Список використаних джерел

1. Лазарев В. Н. Мозаика Софии Киевской. – М.: Искусство, 1960. – 213 с.
2. Аверинцев С. С. К уяснению смысла надписи над конхой центральной апсиды Софии Киевской // София–Логос. – К.: Дух и литера, 2000. – С.214–244.
3. Брайчевский М. Ю. Когда и как возник Киев? – К.: Наукова думка, 1964. – 183 с.
4. Никитенко Н. Н. Русь и Византия в монументальном комплексе Софии Киевской: историческая проблематика // НАН Украины Институт украинской археологии и источниковедения им. М. С. Грушевского. – К., 1999. – 292 с.
5. Большаков Л. Н. Метрический анализ древнерусских храмов XI–XII вв. // Древнерусское искусство: Художественная литература X–первой половины XII в. – М.: Наука, 1988. – С.112–119.
6. Пугачева Н. Т. София Киевская как источник реконструкции модели мира древнерусской культуры // Отечественная мысль эпохи средневековья (историко-философский очерк). – К.: Наукова думка, 1988. – С.110–125.

References

1. Lazarev V. N. Mozaika Sofii Kievskoj. – M.: Iskusstvo, 1960. – 213 s.
2. Averincev S. S. K ujasneniju smysla nadpisanadkonhojcentral'noj apsidy Sofii Kievskoj // Sofija–Logos. – K.: Duhilitera, 2000. – S.214–244.
3. Brajchevskij M. Ju. Kogda i kak vznik Kiev? – K.: Naukova dumka, 1964. – 183 s.
4. Nikitenko N. N. Rus' i Vizantija v monumental'nom komplekse Sofii Kievskoj: istoricheskaja problematika // NAN Ukrainy Institut ukrainskoj archeologii i istochnikovedenija im. M. S. Grushevskogo. – K., 1999. – 292 s.
5. Bol'shakov L. N. Metricheskij analiz drevnerusskih hramov XI–XII vv. // Drevnerusskoe iskusstvo: Hudozhestvennaja literatura X – pervoj poloviny XII v. – M.: Nauka, 1988. – S.112–119.

6. Pugacheva N. T. Sofija Kievskaja kak istochnik rekonstrukcii modeli mira drevnerusskoj kul'tury // Otechestvennaja mysľ jepohi srednevekov'ja (istoriko-filosofskij ocherk). – K.: Naukova dumka, 1988. – S.110–125.

Kovalchuk N. D., doctor of science in philosophy, professor, professor of the department of philosophy, BorysGrinchenko University of Kyiv (Ukraine, Kyiv), n.kovalchuk@kubg.edu.ua

Kyiv as a second Jerusalem

Goal of the article: create a conception of the new vision of myth of «Jerusalem» in the context of KyivanRus culture. Methodology of the research is based on comparative method, which provides some parallels between Kyiv and Jerusalem. Conclusion. Creation of the author's conception of Kyiv in the context of parallel analysis of Kyiv and Jerusalem as two holy cities leads us to the conclusion about savior role of Jerusalem which is predicted by the fact that there was living Jesus Christ and his apostles and there were taking the main events of the Old and New Testament. At the same time Kyiv is an incarnation of the highest eucumen – principle of sophianity. It's proved that the cathedral of Holy Sophia is a center of the holy city and a symbol of celestial Jerusalem and has some common lines with Jerusalem's temple.

Keywords: Jerusalem, second Jerusalem, Kyiv, cathedral of St. Sophia, Jerusalem's temple.

Ковальчук Н. Д., доктор философских наук, профессор, профессор кафедры философии, Киевский университет им. Бориса Гринченко (Украина, Киев), n.kovalchuk@kubg.edu.ua

Київ – второй Иерусалим

Цель работы: создать концепцию нового видения мифологии «Иерусалим» в контексте Киевской культуры. Методологией исследования является сравнительный метод, который позволяет провести определенные параллели между Иерусалимом и Киевом. Таким образом, создание авторской модели Киева в контексте анализа параллелей между Иерусалимом и Киевом – двумя священными градами приводит нас к заключению. Спасенная роль Иерусалима определяется тем, что здесь всплыла жизнь Иисуса Христа и апостолов, разворачивались основные события Ветхого и Нового Завета. В то время как Киев – второй Иерусалим является воплощением высшей разумной ойкумены, то есть софийности. Доказано, что святая София Киевская как центр святого города и символ небесного Иерусалима имеет общие черты с храмом Иерусалима.

Ключевые слова: Иерусалим, второй Иерусалим, Киев, храм святой Софии Киевской, храм Иерусалима.

* * *

УДК 261.7

Христокін Г. В., кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії та політології, Університет державної фіскальної служби України (Україна, Ірпінь), xristokingena@gmail.com

ДИСЦИПЛІНАРНА СТРУКТУРА ФІЛОСОФІЇ ГРЕЦЬКОЇ ПАТРИСТИКИ

Вивчено філософію грецької патристики. Автор здійснює аналіз філософських поглядів мислителів грецької патристики та доводить, що філософія грецької патристики є східно-християнським персоналістичним неоплатонізмом, що сформувалась в період ранньої патристики, набув класичних форм в зрілій патристиці та схоластичних форм в пізній патристиці. Автор показує, що філософія грецької патристики як східно-християнський неоплатонізм є оригінальним синтезом платонізму, аристотелізму та християнського релігійного світогляду, здійсненням для створення єдиної системи християнської персоналістичної метафізики. Власна філософія усвідомлювалась мислителями грецької патристики як цілісна система теоретичної та містико-практичної філософії, що обґрунтовують одна одну, і фундуються на християнському віровченні та патристичній логіці.

Ключові слова: філософія, грецька патристика, неоплатонізм, теологія, споглядання.

На грецькому Сході за весь період пізньої античності та середньовіччя філософія була однією з невід'ємних складових культури. До самого падіння Константинополя на території Візантії ніколи не припинялось викладання світської (античної) філософії у вищих школах, що зумовлювало присутність античного філософського

ЗМІСТ

ІСТОРИЧНІ НАУКИ

Парахіна М. Б. Інститут російських воєвод у структурі Української козацької держави: політико-правові функції та практична діяльність (1654–1657 рр.)	7
Кізлова А. А. Братія Києво-Печерської Успенської лаври в соціальних взаємодіях навколо поховань свв. препод. Антонія і Феодосія в печерах (кінець XVIII – початок XX ст.)	11
Гедін М. С. Зародження слов'янофільства в Російській Імперії та його вплив на українську історичну та суспільно-політичну думку середини XIX століття.	15
Лазоренко В. В. Процес отримання звання вчителя гімназії та училища в 30-х рр. XIX ст. у Київському учбовому окрузі.	19
Богатчук С. С. Повернення залізничної мережі під державний контроль в другій половині XIX ст.	23
Трубчанінов С. В. Історично-географічні дослідження учених Київської духовної академії (остання третина XIX – початок XX ст.)	27
Васильчук В. М. Господарсько-економічний розвиток життя німецьких поселенців в Україні в другій половині XIX – на початку XX ст.	30
Левчук О. В. Тенденції функціонування газетної періодики Києва на тлі революційного піднесення 1905–1907 рр.	34
Герасимов Т. Ю. Вплив Першої світової війни на телефонний і поштовий зв'язок: соціальний аспект (на прикладі міст Правобережної України)	38
Ільницький І. В. Військова складова російської окупаційної адміністрації в Галичині (серпень 1914 р. – березень 1916 р.)	40
Варгатюк С. В. Перші дипломатичні контакти Директорії УНР з Польщею	44
Солдатенко В. Ф. Режим отаманщини в УНР 1919 р.: витоки, сутність, наслідки	46
Кришталь С. П. Формування правової та нормативно-інструктивної бази робітничих факультетів в УССР у 1920–ті рр.	60
Ластовець Н. О. Компетентність українських дипломатичних представників початку XX століття	64
Воробей О. В. Традиційні та нові види верхнього одягу на Поділлі (перша половина XX ст.)	68
Блажевич Н. О. Історія наукознавства в Радянському Союзі: 1920–1940	71
Чирко Б. В. Німецьке село в Україні в умовах сталінської економічної політики (1930–ті роки)	74
Кицак Б. В. Окупаційна система підготовки медичних кадрів в Райхскомісараті «Україна» у 1941–1943 рр.	79
Куриляк О. В. Нормативно-правова база радянських військових мобілізацій в Західній Україні в роки Другої світової війни.	82
Плазова Т. І. Українська діаспора у повоєнні роки: освітньо-виховні та наукові осередки.	87
Лук'яненко О. В. Просторово-часові виміри посвядження педінститутів УРСР доби «відлиги» (1953–1964 роки) (Ч.2)	91
Субботін В. В. Соціально-віковий та освітній портрет віруючих західноукраїнських областей (1964–1985 рр.)	94
Журавльов Я. О. Доноси та скарги на керівництво як складові елементи радянської дійсності періоду «застою» крізь призму звернень громадян до ЦК КП України.	97
Каюк А. О. Віталій Коротич та його роль в демократизації публіцистики журналу «Огонек»	100
Корсак Р. В., Фуртій В. В. Організація туризму у країнах Центральної Європи (Польща, Словаччина, Угорщина): досвід організації для України	104
Лірник О. В. Аналіз та осмислення соціального служіння п'ятидесятників, баптистів та адвентистів у сучасній Україні	109
Мохнюк Р. С. Удосконалення фахової компетенції музейних працівників у системі підвищення кваліфікації (з досвіду роботи Рівненського центру підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників культури Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв)	116
Підберезних І. Є. Регіональні відносини з країнами Південно-Східної Азії на шпальтах американського видання «Financial Times»: джерелознавчий аспект	119
Гордійчук М. Г. Володимир Менчиць (1837–1916) і Київська Стара громада	122
Білик Н. І. Рецепція української християнської культури у творчості Богдана Лепкого	126
Апостол М. В. Популяризаторська діяльність академіка М. В. Зубця	130
Шелкунова Н. Л. Наукометричний аналіз наукової спадщини професора Г. Я. Андреева	133
Мандибура І. П. Науковий доробок професора О. С. Федоровського (1885–1939 рр.) з питань геології	137
Гасанов І. О. Історія співпраці США і Туреччини.	141
Магдич О. Р. Язичницькі вірування на польських землях у IX–X ст.	144
Шваб Л. П. Керівні кадри у виконавчому апараті Центрального комітету Польської робітничої партії та Польської об'єднаної робітничої партії (1944–1956)	148
Беззубенко А. В. Неурядові організації Польщі в системі надання соціальних послуг та медичного обслуговування (1989–2004 рр.)	152
Вруля М. Wzrost i rozwój więziennictwa w Polsce – pomoc, dobroczynność, wolontariat na rzecz osób pozbawionych wolności (Тюремні братства в Польщі – допомога, добродійність, волонтерська діяльність для допомоги ув'язненим)	155
Багіев І. К. Из истории подготовки инженерно-технических кадров для национальной нефтяной промышленности Азербайджана (1991–2013) (З історії підготовки інженерно-технічних кадрів для національної нафтової промисловості Азербайджану (1991–2013)	159
Нурієва З. Сотрудничество Азербайджанской Республики и Венгерской Республики в международном проекте Набуцко в 1991–2012 годах (Співпраця Азербайджанської Республіки та Угорської Республіки в міжнародному проєкті Набуцко в 1991–2012 роках)	164
Етінбаулі В. Н., Маммадов Е. Т. Historical issues of research of traditional culture features on the basis of medieval heritage of Ganja (Історичні питання дослідження традиційної культури на основі середньовічної спадщини Гянджі)	167

ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ

Коломієць О. Л. Метаантропологічний аналіз феноменів страху й жаху у філософії М. Гайдеггера	169
Лисколенко Т. В. Медиа в контексте «социальной игры» Ж. Бодрийяра (Медія в контексті «соціальної гри» Ж. Бодрийяра)	172
Батракіна Є. Є. Концептуальні суперечності в теорії агоністичної демократії Ш. Муффа	176
Богданова Н. Г. Постіндустріальна модель філософії освіти І. Іллча	180
Борисова-Железна К. О. Культурологічна концепція особистості в психологічній антропології Френсіса Хсю	182
Витер Д. В. Коммуникативная концепция мира и экumenический диалог в богословии митрополита Никодима Ротова (Комунікативна концепція світу і екуменічний діалог в богослов'ї митр. Никодима Ротова)	186
Зборовська К. Б. Sensus, ratio та intellectus в антропологічній теорії Миколи Кузанського	189

Павлова Т. С. Право як предмет соціальної філософії за Л. Петражицьким	192
Патлайчук О. В. Трансформація концепції розумного егоїзму Чернишевського у творчості Айн Ренд	196
Суський Я. С. Концептуалізація теми суб'єкта в теорії соціальних систем Н. Лумана	199
Яремко І. В. Наукове знання в концепції С. Вулгара та Б. Латура	203
Вергелес К. М. Проблема вдосконалення людини: православна антропологія і христологія	206
Севастьянів У. П. Соціальна доктрина православ'я і цифрові технології сучасності	210
Скляр А. В. Ідеал любові в восточно-православній духовній традиції (Ідеал любові у східно-православній духовній традиції)	213
Маевская Л. Б. Влияние секты мутазилитов на формирование вероучения партии «Хизб ут-Тахрір» (Вплив секти мутазилітів на формування віровчення партії «Хізб ут-Тахрір»)	217
Луцан І. В. Типи та форми виявів релігійних конфліктів в Чернівецькій області кінця ХХ – початку ХХІ ст.	222
Шевчук Ю. А. Феномен віртуальної реальності та проблема життєвого світу сучасної людини	228
Слівінська А. Ф. Ідейно-теоретичні засади пацифізму як суспільно-політичного руху: історичний контекст	232
Шиндаулова Р. Б. Потенціал мультидисциплінарних підходів в дослідженні ноогуманістического мировоззрення (Потенціал мультидисциплінарних підходів у дослідженні ноогуманістического світогляду)	238
Кущепал С. В. Політичний міф як різновид маніпуляційних виборчих технологій	242
Григоренко І. В. Метафора як образна форма раціональності	244
Іванов Є. В. Соціально-філософський зміст поняття «криза»: аналіз провідних підходів	247
Чорна Л. В. Легітимізація етичного ідеалу	251
Зайко Л. Я. Специфіка впливу новітніх мас-медіа на суспільну свідомість в умовах розвитку інформаційних технологій	255
Шевченко М. І. Культура толерантності в системі міжнародних відносин сучасності	259
Самойленко Л. О. Київська школа логіки у ХІХ ст. – на початку ХХ ст. (на матеріалах рукописів)	262
Коломієць А. І. До національно-ідейних імплікацій історичних типів суспільної єдності у вітчизняній філософії ХІХ – початку ХХ століття	266
Красіков М. С. Масова та мережева свідомість: схожість та відмінності	270
Ковальський Г. Є. Конфлікт VS війна: боротьба інформаційних концептів	274
Мельник Ю. М., Шевченко Г. А. Сутність людини в контексті соціального прогресу	277
Мережинская Е. Ю. Философско-методологические проблемы эмпирических исследований в медицинской социологии и психологии (Філософсько-методологічні проблеми емпіричних досліджень в медичній соціології та психології)	280
Печеранський І. П. Зв'язок політичної філософії та ідеології в контексті українського консерватизму	285
Поліщук Н. В. Взаємозумовленість революційного й духовного зростання суспільства в епоху інформаційно-високотехнологічного прогресу	290
Ковальчук Н. Д. Київ – другий Єрусалим	295
Христокін Г. В. Дисциплінарна структура філософії грецької патристики	297
Троїцька О. М. Комунікативно-діалогічні стратегії в культурно-освітніх практиках і тьюторській діяльності: філософський вимір	301
Заблоцька Ю. В. Особистісні компетентності та життєві стратегії сучасного студентства України	305
Aslanova R. Actual problems of cultural integration of Turkic world in XXI century (Актуальні проблеми культурної інтеграції тюркського світу в ХХІ столітті)	309

ПОЛІТИЧНІ НАУКИ

Ветринський І. Особливості формування стратегії національного розвитку для транзитивних країн: геополітичний контекст	317
Кисленко Р. В. Класифікація гібридного типу політичного режиму	321
Колісниченко Р. М. Загальнопланетарний контекст трансформації глобалістичної свідомості людства	326
Гончаренко О. М. Проблеми превентивного кризового менеджменту в асиметричній системі міжнародних відносин	331
Верьовкін В. В. Інформаційне суспільство та національні інтереси в умовах глобалізації	334
Герасимович В. А. Особливості участі «третьої сторони» у політичному переговорному процесі	336
Козьма В. В. Вплив національних авторитетів на процес політичної соціалізації особи	339
Макаренко Л. П. Специфіка вітчизняних протестних форм комунікації суспільства з державою	343
Мельник В. М. Теоретична конструкція політичної антропології	348
Костиря І. О. Місто як геокультурний актор світової політики	360
Угрин Л. Я. Теоретичний аналіз державної ідентичності	365
Касьянова М. М., Линник А. О. Українці в міграційних процесах до Європи: порівняльний аналіз	369
Вонсович О. С. Саміт G–20 в Ханчжоу: несправджені очікування України	374
Кулик В. Г. Інституціональний контекст формування порядку денного освітньої політики під час президентських виборів в Україні (1999–2014 pp.)	377
Кущька О. М., Федоренко В. В., Черненко А. Д. Російська пропаганда щодо подій на Майдані Незалежності у Києві (кінець 2013 – лютий 2014 років)	382
Лясота А. Є. Взаємодія держави і громадянського суспільства в сфері зовнішньої політики України: діяльність неурядових організацій	386
Максимець В. Є. Реакція Словачької Республіки на анексію Російською Федерацією Криму: дилема вибору прагматичної моделі зовнішньої політики	389
Остапеч Ю. О. Електоральна поведінка та представництво в органах влади угорської громади Закарпаття	392
Руднєва А. О. Фактори і методи забезпечення інформаційної безпеки України в умовах збройного конфлікту	397
Телешун Я. С. Функціонування фінансово-політичних груп в нестабільному середовищі: реалії України (2014–2016 pp.)	401
Удовік В. В. Українсько-японські відносини крізь призму окупації Криму Росією 2014 року	406
Черник П. П., Івахів О. С. Сирійський вимір в російсько-українському геополітичному протистоянні сучасності	411
Чупрій Л. В. Історичні аспекти становлення концепту «Між моря» в контексті українського державотворення	415
Кравчук О. А. АСЕАН і держави Східної Азії: налагодження діалогового партнерства	419
Рябой Ю. А. Трансформація політичного життя Чеської Республіки в процесі його плюралізації	424
Співак М. В. Аргентинська Республіка: політика здоров'язбереження	429
Степко О. М. Головні аспекти інформаційного забезпечення миротворчої діяльності ООН	433
Левенець С. В. Особливості впливу груп інтересів на формування політики національної безпеки Російської Федерації	436
Heydarova Kh. The Nagorno-Karabakh conflict and the US position on the conflict (Нагірно-Карабахський конфлікт і позиція США щодо конфлікту)	440

CONTENT

HISTORICAL STUDIEN

Parakhina M. B. Institute of Russian voivodes in the structure of the Ukrainian Cossack state: political and legal functions and practical activities (1654–1657)	7
Kizlova A. A. Brethren of Kyiv Pechersk Lavra in Social Relations Connected with Places of St. Anthony and St. Theodosius Burial in the Caves (Late 18 th – Early 20 th ct.)	11
Gedin M. S. The emergence of slavophilism in Russian Empire also his influence on the Ukrainian historical and social–political thought in the mid of the XIXth century.	15
Лазоренко В. В. Процес отримання звання вчителя гімназії та училища в 30-х рр. XIX ст. у Київському учбовому окрузі.	19
Bohatchuk S. S. Return of a railway system under the state control in the second half of the 19th century.	23
Trubchaninov S. V. Historical and geographical researches of scientists of the Kyiv Theological Academy (the last third of XIX – the beginning of XX cent)	27
Vasylchuk V. M. Domestic–economic development of life of German settlers in Ukraine in the second half of XIX – in beginning of XX of century	30
Levchuk O. V. The tendencies of functioning of Kyiv newspaper periodicals against the background of the revolutionary rise in 1905–1907	34
Gerasimov T. Yu. The influence of the First World War on telephone and mail communication: Social aspect (the examples are the Right–bank Ukraine towns)	38
Ilnytskyi I. V. The Military component of the Russian occupation administration in Galicia (August, 1914 – March, 1916).	40
Vargatyuk S. V. The first diplomatic contacts with Poland Directory of the UNR	44
Soldatenko V. F. Otamanshina regime in UPR 1919: origins, nature, effects	46
Kryshchal S. P. Formation of the legal and normative–instructive base of workers' faculties in the USSR in 1920's	60
Lastovets N. A. Qualification and competence Ukrainian diplomatic representatives on the beginning twentieth century.	64
Vorobey O. V. Outerwear as an element of folk costume in Podillya in the first half of the XX–th century	68
Blazhevich N. O. The history of science research in the Soviet Union: 1920–1940	71
Chyrko B. V. The German village in Ukraine under the Stalinist economic policy (1930–th)	74
Kytsak B. V. Occupation system of preparing medical staff in Reichskommissariat «Ukraine» in 1941–1943	79
Kuryliak O. V. The Regulatory and Legal Framework Soviet Military Mobilizations in Western Ukraine during the World War II	82
Plazova T. I. Ukrainian diaspora in the postwar years: educative and scientific centers	87
Lukyanenko O. V. Spacetime dimensions of the daily life of the pedagogical institutes of the UkrSSR of the «thaw» period (1953–1964) (Part 2).	91
Subbotin V. V. Socio–age and educational portrait believers Western Ukraine (1964–1985 years)	94
Zhuravlov Ya. O. Denunciations and complaints about management as constitutive elements of soviet reality of the era of stagnation in the light of citizen's appeals to the Central Committee of Communist Party of Ukraine	97
Kayuk A. A. Vitaliy Korotich and His Role in Democratization of the Publicism of «Ogonek» Magazine.	100
Korsak R. V., Furtiy V. V. The organization of tourism in Central Europe (Poland, Slovakia, Hungary): experience for Ukraine.	104
Lirnyk O. V. Analysis and interpretation of social service Pentecostals, Baptists and Adventists in modern Ukraine.	109
Mokhnjuk R. S. Improvement of professional competences of the Museum staff in the system of in–plant training (from the experience of the Rivne center for in–plant training and retraining of cultural workers of National Academy of managing staff of culture and arts)	116
Podbereznykh I. E. Regional relations with the countries of Southeast Asia on the pages of the American edition «Financial Times»: source studies aspect	119
Hordiichuk M. H. Volodymyr Menchyt's (1837–1916) and Kyiv Old Hromada	122
Bilyk N. I. Reception of the Ukrainian Christian culture in creation of Bohdan Lepkyi	126
Apostol M. V. Promotional activities of Academician M. V. Zubets	130
Shelkunova N. L. The scientometric analysis of Professor Andreev's scientific heritage	133
Mandybura I. P. Scientific contributions of Professor O. S. Fedorovskiy (1885–1939) to geology.	137
Hasanov I. O. History of US–Turkey cooperation	141
Mahdych O. R. Pagan cults in Polish lands in the 9th–10th centuries	144
Shvab L. P. Leading stuff in the executive apparatus of the Polish Workers' Party and the United Polish Workers' Party Central Committee (1944–1956)	148
Bezzubenko A. V. Non–governmental Polish organizations in the system of social service and healthcare (1989–2004)	152
Bryla M. Prison brotherhoods in Poland: help, charity, volunteering to assist prisoners.	155
Bagiyev I. K. From the history of the preparation of engineering and technical personnel for the national oil industry of Azerbaijan (1991–2013).	159
Nureyeva Z. Cooperation of the Republic of Azerbaijan and the Republic of Hungary in international projects	164
Eminbayli V. H., Mammadov E. T. Historical issues of research of traditional culture features on the basis of medieval heritage of Ganja.	167

PHILOSOPHICAL SCIENCES

Kolomiets O. L. Meta–anthropological analysis of the phenomenon of fear and anxiety in Martin Heidegger's philosophy.	169
Lysokolenko T. V. Media in the context of Jean Baudrillard's «social game»	172
Batrakina E. E. Conceptual contradictions in Chantal Mouffe's theory of agonistic democracy	176
Bogdanova N. G. The post–industrial model of philosophy education of I. Illich	180
Borisova–Zeleznova K. O. Cultural concept of personality in psychological anthropology Francis Hsu	182
Viter D. V. The communicative concept of peace and ecumenical dialogue in the theology of metr. Nicodim Rotov	186
Zborovska X. B. Sensus, ratio and intellectus in anthropological theory Nicholas of Cusa	189
Pavlova T. S. The right as an object of social philosophy at L. Petrazhitsky	192
Patlaichuk O. V. Transformation of the rational egoism's concept of Chernyshevsky in the works of Ayn Rand	196
Suskyi Y. S. Conceptualization the theme of subject in N. Luhmann theory of social systems	199
Yaremko I. V. Scientific knowledge in S. Woolgar's and B. Latour's conception	203
Vergeles K. M. The problem of perfectionism: Orthodox anthropology and Christology	206

Sevastyaniv U. P. Orthodox social doctrine and modern digital technology	210
Skljar A. V. The ideal of love in the Eastern Orthodox spiritual tradition	213
Maevskaya L. B. The impact on the formation of the sect Mu'tazilites doctrine of the party «Hizb ut-Tahrir»	217
Lutsan I. V. Types and forms of display of religious conflict in Chernivtsi region during the late 20 th – early 21 st century	222
Shevchuk Yu. A. The phenomenon of virtual reality and the life–world of modern human	228
Slivinska A. Ph. The Ideological and Theoretical Foundations of Pacifism as of a Socio–Political Movement: the Historical Context.	232
Shindaulova R. B. The potential of multidisciplinary approaches for noohumanistic worldview research.	238
Kutsepal S. V. Political myth as a kind of manipulative election technologies	242
Grigorenko I. V. Metaphor as shape rationality	244
Ivanov Y. V. Socio–philosophical concept of «crisis»: analysis of the leading approaches	247
Chorna L. V. Legitimation of ethical ideal	251
Zaiko L. Ya. Specificity of the impact of modern mass media on public consciousness in terms of the information technology development.	255
Shevchenko M. I. The tolerance culture in international relations modernity	259
Samoylenko L. O. The Kyiv School of Logic in XIX century – the beginning of XX century (in manuscript materials)	262
Kolomyiets A. I. To the national ideological implications of historical types of social unity in the national philosophy of XIX – early XX century	266
Krasikov M. S. Mass and network consciousness's: similarities and differences	270
Kovalskiy H. E. Conflicts VS war: fighting information concepts	274
Melnik Yu. M., Shevchenko A. A. The essence of the human in the context of social progress	277
Merezhynskaya E. Y. Philosophical and methodological problems empirical studies in medical sociology and psychology	280
Pecheranskyi I. P. Connection of the political philosophy and ideology in the context of the Ukrainian conservatism.	285
Polischuk N. V. The interdependence of the revolutionary and spiritual growth of society in the era of information and high–tech progress	290
Kovalchuk N. D. Kyiv as a second Jerusalem.	295
Khrystokin G. V. The disciplinary structure of Greek patristic philosophy	297
Troitska O. M. Communicative–dialogic strategies in cultural–educational practices and tutorial activity: philosophical dimension.	301
Zablotska Yu. V. Personal competences and life strategies of modern Ukrainian students	305
Aslanova R. Actual problems of cultural integration of Turkic world in XXI century	309

POLITICAL SCIENCES

Vetrinsky I. Features of formation of a national development strategy for the transition countries: the geopolitical context	317
Kyslenko R. V. Classification of the hybrid type of political regimes.	321
Kolisnichenko R. M. Planetary context of the transformation of a globalistion consciousness of humanity	326
Goncharenko A. N. Problems of the preventive crises management in the asymmetric system of international relations.	331
Verevkin V. V. Information society and national interests in the context of globalization	334
Gerasimovich V. A. Features of the «third party» involvement into the political negotiation process	336
Kozma V. V. Influence of national leaders in the process of political socialization	339
Makarenko L. P. The specific of national protest forms of communication between society and the state	343
Melnyk V. M. Theoretical construction of political anthropology	348
Kostyrya I. O. The city as a cultural actor of world politics	360
Uhryn L. Y. The theoretical analysis of state identity.	365
Kasianova M. M., Linnik A. O. Migration processes of Ukrainians to Europe: comparative research	369
Vonsovych O. S. Summit G–20 in Hangzhou, unfulfilled expectations Ukraine.	374
Kulyk V. G. Institutional context of the formation of educational policy agenda during the presidential elections in Ukraine (1999–2014).	377
Kutska O. M., Fedorenko V. V., Chernenko A. D. Russian propaganda concerning the developments on the Nezalezhnosti Maidan in Kyiv (the end of 2013 – February 2014).	382
Liasota A. Y. Co–operation of the state and civil society in area of foreign policy of Ukraine: activity of nongovernmental organizations.	386
Maksymets V. Y. The Slovakia's reaction on annexation of Crimea by the Russian Federation, choice of pragmatic foreign policy model	389
Ostapets Yu. O. Electoral behavior and representation in the government of the Hungarian community in Transcarpathia	392
Rudneva A. O. Factors and information security practices of Ukraine in conditions of armed conflict	397
Teleshun Ya. S. The functioning of the financial–political groups in unstable environment: the realities of Ukraine (2014–2016)	401
Udovik V. V. Ukraine–Japan relations in light of the occupation of the Crimean Peninsula by Russia in 2014.	406
Chernyk P. P., Ivahiv O. S. Syrian dimension in Russian–Ukrainian geopolitical confrontation of modernity.	411
Chupriy L. V. Historical aspects of formation of concept «Intermarium» in the context of the Ukrainian state	415
Kravchuk O. A. ASEAN and states of the Eastern Asia: setting of the conversational partnership.	419
Ryaboy Y. A. The transformation of the political life of the Czech Republic in the process of its pluralization	424
Spivak M. V. The Argentine Republic: politics and preservation of health	429
Stepko O. M. The main aspects of informational providing of the UN peace–keeping.	433
Levenets S. The peculiarities of the impact of groups of interest on the formation of Russia's national security policy	436
Heydarova Kh. The Nagorno–Karabakh conflict and the US position on the conflict	440

СОДЕРЖАНИЕ

ИСТОРИЧЕСКИЕ НАУКИ

Парахина М. Б. Институт русских воевод в структуре Украинского казачьего государства: политико-правовые функции и практическая деятельность (1654–1657 гг.)	7
Кизлова А. А. Братия Киево-Печерской Успенской лавры в социальных взаимодействиях вокруг захоронений свв. препод. Антония и Феодосия в пещерах (конец XVIII – начало XX вв.)	11
Гедин М. С. Зарождение славянофильства в Российской Империи и его влияние на украинскую историческую и общественно-политическую мысль середины XIX века	15
Лазоренко В. В. Процесс получения звания учителя гимназии и училища в 30-х гг. XIX в. в Киевском учебном округе	19
Богатчук С. С. Возвращение железнодорожной сети под государственный контроль во второй половине XIX века	23
Трубчанинов С. В. Историко-географические исследования ученых Киевской духовной академии (последняя треть XIX – начало XX в.)	27
Васильчук В. М. Хозяйственно-экономическое развитие жизни немецких поселенцев в Украине во второй половине XIX – в начале XX вв.	30
Левчук Е. В. Тенденции функционирования газетной периодики Киева на фоне революционного подъема 1905–1907 гг.	34
Герасимов Т. Ю. Влияние Первой мировой войны на телефонную и почтовую связь: социальный аспект (на примере городов Правобережной Украины)	38
Ильницький І. В. Военная составляющая российской оккупационной администрации в Галиции (август 1914 г. – март 1916 г.)	40
Варгатюк С. В. Первые дипломатические контакты Директории УНР с Польшей	44
Солдатенко В. Ф. Режим атаманщины в УНР 1919 г.: истоки, сущность, последствия	46
Кришталь С. П. Формирование правовой и нормативно-инструктивной базы рабочих факультетов УССР в 1920-х гг.	60
Ластовец Н. А. Компетенция и компетентность украинских дипломатических представителей начала XX века.	64
Воробей О. В. Традиционные и новые виды верхней одежды на Подолье (первая половина XX в.)	68
Блажевич Н. А. История науковедения в Советском Союзе: 1920–1940	71
Чирко Б. В. Немецкое село в Украине в условиях сталинской экономической политики (1930-е годы)	74
Кицак Б. В. Оккупационная система подготовки медицинских кадров в Райхскомисариате «Украина» в 1941–1943 гг.	79
Куриляк А. В. Нормативно-правовая база советских военных мобилизаций в Западной Украине в годы Второй мировой войны	82
Плазова Т. И. Украинская диаспора в послевоенные годы: образовательно-воспитательные и научные центры	87
Лукьяненко А. В. Пространственно-временное измерение повседневности пединститутов УССР времён «оттепели» (1953–1964 годы) (Ч.2)	91
Субботин В. В. Социально-возрастной и образовательный портрет верующих западноукраинских областей (1964–1985 гг.)	94
Журавлев Я. А. Доносы и жалобы на руководство как составляющие элементы советской действительности периода «застоя» сквозь призму обращений граждан в ЦК КП Украины.	97
Каюк А. А. Виталий Коротич и его роль в демократизации публицистики журнала «Огонек»	100
Корсак Р. В., Фуртий В. В. Организация туризма в странах Центральной Европы (Польша, Словакия, Венгрия): опыт организации для Украины.	104
Лирник О. В. Анализ и осмысление социального служения пятидесятников, баптистов и адвентистов в современной Украине	109
Мохнюк Р. С. Усовершенствование профессиональной компетенции музейных работников в системе повышения квалификации (из опыта работы Ривненского центра повышения квалификации и переподготовки работников культуры Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств)	116
Подберезных И. Е. Региональные отношения со странами Юго-Восточной Азии на страницах американского издания «Financial Times»: источниковедческий аспект.	119
Гордийчук М. Г. Владимир Менчиц (1837–1916) и Киевская Старая громада	122
Бильик Н. И. Рецепция украинской христианской культуры в творчестве Богдана Лепкого.	126
Апостол М. В. Популяризаторская деятельность академика М. В. Зубца	130
Шелкунова Н. Л. Наукометрический анализ научного наследия профессора Г. Я. Андреева	133
Мандыбура И. П. Научные наработки профессора А. С. Федоровского (1885–1939 гг.) по вопросам геологии.	137
Гасанов И. О. История сотрудничества США и Турции.	141
Магдых О. Р. Языческие верования на польских землях в IX–X вв.	144
Шваб Л. П. Руководящие кадры исполнительного аппарата Центрального комитета Польской рабочей партии и Польской объединенной рабочей партии (1944–1956)	148
Беззубенко А. В. Неправительственные организации Польши в системе предоставления социальных услуг и медицинского обслуживания (1989–2004 гг.)	152
Брыла М. Тюремные братства в Польше – помощь, благотворительность, волонтерская деятельность для помощи заключенным	155
Багиев И. К. Из истории подготовки инженерно-технических кадров для национальной нефтяной промышленности Азербайджана (1991–2013)	159
Нуриева З. Сотрудничество Азербайджанской Республики и Венгерской Республики в международном проекте Набукко в 1991–2012 годах.	164
Эминбейли В.Х., Мамедов Э. Т. Исторические вопросы исследования традиционной культуры на основе средневекового наследия Гянджи	167

ФИЛОСОФСКИЕ НАУКИ

Коломиец А. Л. Метаантропологический анализ феноменов страха и ужаса в философии М. Хайдеггера	169
Лисоколенко Т. В. Медиа в контексте «социальной игры» Ж. Бодрийяра	172
Батракина Е. Е. Концептуальные противоречия в теории агонистической демократии Ш. Муффа	176
Богданова Н. Г. Постиндустриальная модель философии образования И. Иллича	180
Борисова-Железнова Е. А. Культурологический концепт личности в психологической антропологии Френсиса Хсю	182
Витер Д. В. Коммуникативная концепция мира и экуменический диалог в богословии митр. Никодима Ротова.	186
Зборовская К. Б. Sensus, ratio и intellectus в антропологической теории Николая Кузанского	189

Павлова Т. С. Право как предмет социальной философии по Л. Петражицкому	192
Патлайчук О. В. Трансформация концепции разумного эгоизма Чернышевского в творчестве Айн Рэнд	196
Суский Я. С. Концептуализация темы субъекта в теории социальных систем Н. Лумана	199
Яремко И. В. Научное знание в концепции С. Вулгар и Б. Латура	203
Вергелес К. Н. Проблема совершенствования человека: православная антропология и христология	206
Севастьяниев У. П. Социальная доктрина православия и цифровые технологии современности	210
Скляр А. В. Идеал любви в восточно-православной духовной традиции	213
Маевская Л. Б. Влияние секты мутазилитов на формирование вероучения партии «Хизб ут-Тахрир»	217
Луцан И. В. Типы и формы проявлений религиозных конфликтов в Черновицкой области конца XX – начале XXI в.	222
Шевчук Ю. А. Феномен виртуальной реальности и проблема жизненного мира современного человека	228
Сливинская А. Ф. Идеино-теоретические основы пацифизма как общественно-политического движения: исторический контекст	232
Шиндаулова Р. Б. Потенциал мультидисциплинарных подходов в исследовании ноогунистического мировоззрения	238
Куцелал С. В. Политический миф как разновидность манипуляционных избирательных технологий	242
Григоренко И. В. Метафора как образная форма рациональности	244
Иванов Е. В. Социально-философское содержание понятия «кризис»: анализ ведущих подходов	247
Черная Л. В. Легитимация этического идеала	251
Зайко Л. Я. Специфика влияния новейших массмедиа на общественное сознание в условиях развития информационных технологий	255
Шевченко М. И. Культура толерантности в системе международных отношений современности	259
Самойленко Л. А. Киевская школа логики в XIX ст. – в начале XX ст. (на материалах рукописей)	262
Коломиец А. И. К национально-идейным импликациям исторических типов общественного единства в отечественной философии XIX – начала XX века	266
Красиков М. С. Массовое и сетевое сознания: подобие и различия	270
Ковальский Г. Е. Конфликт VS война: борьба информационных концептов	274
Мельник Ю. Н., Шевченко А. А. Сущность человека в контексте социального прогресса	277
Мережинская Е. Ю. Философско-методологические проблемы эмпирических исследований в медицинской социологии и психологии	280
Печеранский И. П. Связь политической философии и идеологии в контексте украинского консерватизма	285
Полищук Н. В. Взаимобусловленность революционного и духовного роста общества в эпоху информационно-высокотехнологического прогресса	290
Ковальчук Н. Д. Киев – второй Иерусалим	295
Христокин Г. В. Дисциплинарная структура философии греческой патристики	297
Троицкая Е. М. Коммуникативно-диалогические стратегии в культурно-образовательных практиках и тьюторской деятельности: философское измерение	301
Заблоцкая Ю. В. Личностные компетентности и жизненные стратегии современного студенчества Украины	305
Асланова Р. Актуальные проблемы культурной интеграции тюркского мира в XXI веке	309

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НАУКИ

Ветринский И. Особенности формирования стратегии национального развития для транзитивных стран: геополитический контекст	317
Кисленко Р. В. Классификация гибридного типа политического режима	321
Колесниченко Р. Н. Общепланетарный контекст трансформации глобалистического сознания человечества	326
Гончаренко А. Н. Проблемы превентивного кризисного менеджмента в асимметричной системе международных отношений	331
Веревкин В. В. Информационное общество и национальные интересы в условиях глобализации	334
Герасимович В. А. Особенности участия «третьей стороны» в политическом переговорном процессе	336
Козьма В. В. Влияние национальных авторитетов на процесс политической социализации личности	339
Макаренко Л. П. Специфика отечественных протестных форм коммуникации общества с государством	343
Мельник В. М. Теоретическая конструкция политической антропологии	348
Костырь И. А. Город как геокультурный актор мировой политики	360
Угрин Л. Я. Теоретический анализ государственной идентичности	365
Касьянова М. Н., Линник А. А. Украинцы в миграционных процессах в Европу: сравнительный анализ	369
Вонсович А. С. Саммит G–20 в Ханчжоу: несбывшиеся ожидания Украины	374
Кулик В. Г. Институциональный контекст формирования повестки дня образовательной политики во время президентских выборов в Украине (1999–2014 гг.)	377
Куцкая О. Н., Федоренко В. В., Черненко А. Д. Российская пропаганда о событиях на Майдане Независимости в Киеве (конец 2013 – февраль 2014 годов)	382
Лясота А. Е. Взаимодействие государства и гражданского общества в области внешней политики Украины: деятельность неправительственных организаций	386
Максимец В. Е. Реакция Словацкой Республики на аннексию Российской Федерацией Крыма: дилемма выбора прагматические модели внешней политики	389
Остапец Ю. А. Электоральное поведение и представительство в органах власти венгерской общины Закарпатья	392
Руднева А. О. Факторы и методы обеспечения информационной безопасности Украины в условиях вооруженного конфликта	397
Телешун Я. С. Функционирование финансово-политических групп в нестабильной среде: реалии Украины (2014–2016 гг.)	401
Удовик В. В. Украинско-японские отношения сквозь призму оккупации Крыма Россией 2014 года	406
Черный П. П., Ивахов О. С. Сирийское измерение в российско-украинском геополитическом противостоянии современности	411
Чуприй Л. В. Исторические аспекты становления концепта «Междуморья» в контексте украинской государственности	415
Кравчук Е. А. АСЕАН и государства Восточной Азии: налаживание диалогового партнерства	419
Рябой Ю. А. Трансформация политической жизни Чешской Республики в процессе ее плюрализации	424
Спивак М. В. Аргентинская Республика: политика здоровьесбережения	429
Степко А. М. Главные аспекты информационного обеспечения миротворческой деятельности ООН	433
Левенец С. В. Особенности влияния групп интересов на формирование политики национальной безопасности Российской Федерации	436
Гейдарова Х. Нагорно-Карабахский конфликт и позиция США по конфликту	440

ДО УВАГИ АВТОРІВ !**Вимоги до структури та оформлення наукових статей:****1. Наукова стаття повинна містити такі необхідні елементи:**

- постановка проблеми у загальному вигляді та зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями;
- аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття;
- формулювання цілей статті (постановка завдання);
- виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів;
- висновок з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

2. Розташування структурних елементів статті:

- УДК;
- прізвище, ім'я, по-батькові автора (авторів), вчений ступінь, вчене звання, посада і місце роботи, e-mail (українською, англійською, російською мовами);
- назва статті та анотація українською, англійською, російською мовами; анотація повинна бути структурованою, містити мету дослідження та застосовані методи, основні одержані висновки;
- ключові слова українською, англійською, російською мовами;
- обов'язковий список використаних джерел у кінці статті; **після** списку використаних джерел **надається цей же список** джерел латинським алфавітом (транслітерація);
- **обов'язкова вимога до статей – якість, високій рівень англійської мови.**

3. Вимоги для оформлення тексту:

Поля 20 мм; прифт Times New Roman, кегель 14, інтервал – 1,5; абзацний відступ – 10 мм. Рисунки й таблиці оформляються згідно з ДСТУ.

4. Посилання на джерела в тексті подаються за таким зразком:

[7, с. 123], де 7 – номер джерела за списком використаних джерел, 123 – сторінка. Посилання на декілька джерел одночасно подаються таким чином: [1; 4; 8] або [2, с. 32; 9, с. 48; 11, с. 257]. Посилання на архівні джерела – [15, арк. 258, 231зв].

5. Стаття подається мовою оригіналу (українською, російською, англійською, німецькою, французькою, іспанською, польською, чеською) у електронному варіанті у вигляді файлу, який виконаний в текстовому редакторі MS Word for Windows, на диску чи електронною поштою.**6. Статті, автори яких не мають наукового ступеня, супроводжуються рецензією** кандидата або доктора наук за фахом публікації або витягом із протоколу засідання кафедри (відділу) про рекомендацію статті до друку. Підписи рецензії або витягу обов'язково завірені з печаткою. Рецензія або витяг з протоколу подається у сканованому вигляді електронною поштою.**7. Відповідальність за зміст, точність поданих фактів, цитат, цифр і прізвищ несуть автори матеріалів.** Редакція залишає за собою право на незначне редагування і скорочення, а також літературне виправлення статті (зі збереженням головних висновків та стилю автора). Редколегія може не поділяти світоглядних переконань авторів.**8. До статті додаються:**

- для Веб-сайту збірника обов'язкове резюме статті англійською мовою 2000 знаків. Резюме статті повинно бути структуроване, містити мету дослідження та застосовані методи, основні одержані висновки.

Резюме статті надсилається безплатно.

- **Відомості про автора (авторів):** прізвище, ім'я, по-батькові, вчений ступінь, вчене звання, посада і місце роботи, службова і домашня адреси з поштовим індексом, контактний телефон (моб.), e-mail, № відділення «Нової пошти».